

[Maisted]

»Stk. 1. Der skal for hvert regnskabsår udarbejdes årsregnskab. Årsregnskab består af status (balance), resultatopgørelse og årsberetning. Regnskabsåret er kalenderåret.

Stk. 2. Årsregnskabet skal underskrives af bestyrelsen og direktionen. Mener et bestyrelsesmedlem eller en direktør, at årsregnskabet ikke bør godkendes, eller har han andre indvendinger mod dette, som han ønsker at gøre bankens generalforsamling henholdsvis sparekassens repræsentantskab bekendt med, skal det fremgå af påtegningen på regnskabet, og en redegørelse herfor gives i årsberetningen.«

Det vil sige, at bestyrelsesmedlemmer og direktion har rig mulighed for at give udtryk for, hvad de mener om, hvad der foregår i banker og i sparekasser. Så kan man jo ikke gøre for, at de offentlige repræsentanter kun opfatter deres stilling som et bengnaveri og ikke benytter sig af de lovmæssige rettigheder, de har til at meddele offentligheden, at der altså her er noget, der ikke er, som det skal være.

VS' forsøg på nu at få halvsocialiseret banker og sparekasser og i næste omgang, at der kun skal være offentlige repræsentanter i bestyrelserne, går ikke, og begrundelserne er for tynde. Vi kan jo ikke gøre for herinde i folketinget, at vi har et udueligt tilsyn med banker og sparekasser, at vi har en uduelig direktion, at vi har en uduelig bestyrelse, og at vi har udueligt repræsentantskab i Kronebanken. Det er ikke begrundelse nok til, at man pludselig skulle hoppe på den limpind, at man skulle begynde at socialisere et godt erhvervsliv.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg var ganske overbevist om, at hr. Maisted, uanset om han ikke kunne stemple hvem som helst som uduelig, alligevel ikke var hoppet på den limpind.

Allerførst vil jeg sige tak for de positive kommentarer fra SF og fra socialdemokratiet, som jeg selvfølgelig også havde håbet og ventet at få positive kommentarer fra. Så til de enkelte ordførere.

Fru Inger Stilling Pedersen sagde, at VS øjensynlig betragtede samfundsrepræsentanterne som rene undermålere. Jeg har ikke taget stilling til, hvor mange af de pågældende der er undermålere, men når fru Inger

Stilling Pedersen heroppefra siger, at man kan henvende sig de relevante steder, hvis der er noget galt, så er det i hvert tilfælde helt klart, at hun ikke har læst bank- og sparekasselovgivningen igennem, inden hun sagde det.

Som illustration vil jeg bruge et svar, jeg har fået af industriministeren så sent som i går. Jeg havde spurgt, om den offentlige repræsentant i Arbejdernes Landsbank – og det har været den samme person siden 1975 og indtil i dag – på noget tidspunkt har indberettet til ministeren, at hun fandt forrentningen af de offentlige A-kassemidler betænkelig. Det har hun selvfølgelig ikke, for ministeren skriver i sit svar på spørgsmål nr. S 666:

»I § 54, stk. 2, i bank- og sparekasseloven er der pålagt bestyrelsesmedlemmerne i et pengeinstitut en tavshedspligt om konkrete oplysninger om pengeinstitutets og kundernes forhold. Denne tavshedspligt gælder også i forhold til mig, og den pågældende offentlige repræsentant har fuldt ud efterlevet loven.«

Nej, der eksisterer ikke den mulighed, fordi samfundsrepræsentanterne er underlagt en tavshedspligt, og den tavshedspligt er oven i købet så vidtgående, at den gælder selv i forhold til den minister, der har udpeget repræsentanterne. Det er i virkeligheden en glimrende illustration af, at samfundsrepræsentanterne i banker og sparekasser i dag har en ren og stærk gidselfunktion og ikke noget som helst andet. Den eneste mulighed, de har, er i virkeligheden at fralægge sig deres hverv og på den måde indirekte gøre opmærksom på, at der er noget galt, men hvad der er galt, må de ikke engang gøre opmærksom på.

Så kunne man selvfølgelig se sig omkring i landskabet og se, om der overhovedet nogen sinde er nogen af samfundsrepræsentanterne – og der er vist så mange som 260 – der nogen sinde har fralagt sig deres hverv, fordi de syntes, der var noget galt; nej, det er der ikke. Er det så, fordi der ikke har været noget galt set ud fra det, der oprindeligt var målsætningen i dette lovforslag, og det kan jeg dårlig forestille mig, for der står i bemærkningerne til lovforslaget, at samfundsrepræsentanten skal »have til opgave positivt at varetage offentlige interesser og synspunkter«. Det er såmænd et citat fra bemærkningerne